

Fantóm z Manoru

Názov: Fantóm z Manoru

Autor textu a banneru: Tessa (2014)

Pairing: Draco Malfoy/Harry Potter

Varovanie: slash, sex

Séria z drarry príbehov: Fantóm z Manoru (2x100 slov)

Upozornenie: žiadne, poviedka rozdelená do jedenástich častí

1. časť

Roky sa povrávalo, že na starom panstve straší. Samozrejme, že o tom počul, ale neveril tomu. Nie do dnešného dňa. Alebo presnejšie večera.

Poznal príbeh tej rodiny i všetky legendy, ktoré sa neskôr začali šíriť medzi čarodejníkmi ako rozprávky na dobrú noc, ktoré mali vystrašiť neposlušné deti.

Nemal ich rád. Nepáčilo sa mu, ako ľudia dokázali pretaviť cudzie nešťastie vo vlastný prospech. Ak sa to tak dalo vôbec nazvať. Sám s tým mal nemalé skúsenosti.

Dnes mu bolo okolie sídla známe ako vlastná dlaň. Nie, že by okolo snoril. Nie. Skôr mal pocit, že stráži.

Niečo dôležité a niečo vzácne.

oooOOOoooOOOooo

Cítil ho. Cítil jeho prítomnosť tak, ako každý siedmy večer v týždni. Srdce sa mu rozbúšilo silnejšie a narážalo do hrudného koša, akoby z neho chcelo vyskočiť a vykričať do celého sveta svoju malú radosť.

Predtým ho nenávidel, potom mu bol vďačný a teraz... sa mu čudoval. Čo tu chcel? Jeho pravidelné návštevy boli podivné.

Nikto netušil, že sa tu celé tie roky skrýva. Sám.

Podišiel k oknu a jeho bledá ruka vkĺzla medzi dva hrubé zatahnuté závesy. Oddelila ich a on sa zachvel, keď v úzkej medzere uvidel vo svetle prútika jeho tvár.

Zatajil dych. Prečo je tu zas?

2. časť

Malfoy Manor. Sídlo honosné, preprychové, plné luxusu. Dnes vydrancované. Nikto sa tomu nenamáhal zabrániť. Nie po smrti Luciusa a Narcissy Malfoyovej.

Nikto netušil, čo sa v tú osudnú noc stalo s ich dedičom. Čo by za to dal? Všetky poklady sveta a aj to by bolo málo.

Harry sa skúsil sústrediť. Už po desiaty raz sa začítal do toho istého riadku. Napokon vrhol vrúcny pohľad smerom, kde stála prázdna kanvica na kávu. Usúdil jedno. Dnes to nemalo cenu.

Vstal, zaklapol šanón a z vešiaka si vzal kabát.

„Doris, na dnes končím. Pokojne si vezmite voľno.“

Žena v rokoch nadšene prikývla.

oooOOOoooOOOooo

Úsmevy a zmyselné pohľady. Naznačovali, sľubovali, šacovali. Neznášal ich. Vyhýbal sa im, ale nie vždy im dokázal uniknúť.

„Harry, rád ťa vidím,“ pozdravil ho známy z ministerstva. „Sľúbil si mi pohárik, pamätáš?“

„Samozrejme, Evan. Ako súkromné očko mám veľa povinností a málo času,“ povedal a kývol na čašníčku.

Pred mužom pristál pohár vína a on so svojou kávou a spokojný, že ho takto odpinkal, odišiel.

Premiestnil sa do Hyde Parku. Muklovský Londýn mal čosi do seba, keď ste chceli vypnúť. A on to potreboval. Dobiť baterky. Prestať myslieť.

Myslieť naňho a trápiť sa...

Malo to po toľkých rokoch ešte cenu?

3. časť

Prebudil sa na to, že kričí akoby ho na nože brali. Bol zadýchaný a nočný úbor mal do nitky prepotený. Chvíľu mu trvalo, kým sa dokázal vymotať z prikrývky.

Dýchal otvorenými ústami, vďačný za mihotavé svetlo jedinej sviece, ktorá osvetľovala ponuro vyzerajúcu izbu.

Tackavou chôdzou podišiel k nevelkému okrúhlemu stolíku a naliať si vodu z porcelánového džbána, ktorý tak ako mnoho vecí v dome, pamätal lepšie časy.

Pil hltavo. Potom si otrel čelo orosené potom rukávom nočnej košele a vykročil ku kúpeľni. Na celkom krátku chvíľku okamih uzrel svoj obraz v rozbitom zrkadle.

Odvrátil pohľad. Do očí sa mu nahrnuli slzy.

ooo000ooo000ooo

Znova tam stál. Vôkol neho vládol chaos. Vietor dul takou silou, akoby ho skúšal zhodiť z nôh, chcel ho vziať do svojho veterného náručia a pohrať sa s ním ako s bábkou. Alebo mu bránil v napredovaní?

V diaľke zahrnelo a zadunel hrom.

Na líce mu dopadla prvá dažďová kvapka.

Harry vykročil k domu. Prvý raz mal pocit, že by mal. Že musí. Čosi ho nútilo prezrieť každý kút v tom prekliatom sídle.

Možno nenájde nič, ale ak to neskúsi, bude sa do konca života preklínať preto, lebo sa k tomu vôbec neodhodlal.

Prekonal pár metrov a zarazil sa.

Ochrany?

4. časť

Zmätok a malá nádej. To mu zahorelo v srdci a rozprúdilo krv v žilách. Ovšem, ak tam nájde niekoho iného, bude zúriť.

Sústredil sa. Ochrany ho prekvapili. Nikdy predtým ich necítil. Prečo?

Vyslal zvedavé úponky vlastnej mágie na prieskum. Srdce mu poskočilo radosťou. *Spoznal ju. On ju spoznal!*

Bola mu blízka a dôverne známa. Chutila ako sladké jahody a korenisté víno. Stále. I po takom čase.

Rozbehol sa k domu a zastal pred dverami. Oprel sa o ne rukami a snažil sa polapiť vlastný dych.

Srdce mal až v krku.

Nemôže sa mylíť. Bolo by to prikruté. Tak dlho čakal...

ooo000ooo000ooo

Kobka, pomyslel si, keď prechádzal prázdnyimi chodbami, nehlučne našľapujúc. Pokrútil hlavou, prútik v ruke.

Jeho jemné svetlo ožarovalo nevelký kruh, ktorým si svietil pod nohy. Do domu vkĺzol bez toho, aby sa spustil alarm. Na toto mal talent.

Kúzlo, ktoré malo odhaliť prítomnosť osôb v sídle mu prezradilo, že na prízemí sa nachádzajú dvaja škriatkovia. A niekto tretí je na poschodí. V ľavom krídle domu.

Vošiel do miestnosti, zadržal dych. Pohľad uprel na žalostne vyzerajúcu posteľ, biedne vybavenie miestnosti a dohárajúcu sviecu v obitom svietniku.

Sprcha?

K jeho ušiam sa donieslo mámvivé šumenie kvapiek vody.

Stačilo urobiť posledných pár krokov.

5. časť

Nemohol uveriť vlastným očiam. Díval sa a díval, neschopný pohybu. Nevládal prehovoriť. Chvíľu mal pocit, že sa udusí celý prívalom slov a potom sa mu v krku spravil poriadny knedlík. Zavrel ústa a cítil, ako mu divoko búši srdce.

Muž stojaci v sprche natočil hlavu a potom sa pomaly obrátil. Rovnako vyjavený jeho prítomnosťou.

„*Harry.*“ Ústa sa síce sformovali, ale hlas nezaznel. Uviazol mu v krku podobne ako ten tmavovlasého čarodejníka.

A potom sa strhol v snahe zakryť svoju ohyzdnosť ručníkom.

Márne.

Harry mu ho vytrhol v momente, keď sa k nemu natlačil do sprchy.

„Draco,“ zašepkal. „Si to ty!“

oooOOOoooOOOooo

Plavovlasý muž s ním márne bojoval. Pripadal si pri ňom taký slabý a krehký ako keby nebol z mäsa a kostí, ale z porcelánu.

„Nie, nie! Odíď, prosím!“ žiadal ho, mätajúc sa mu v náručí, klzký od mydla ako úhor.

Harrymu to bolo jedno. Zvieral ho nežne, no mocne. „Ani ma nenapadne. Neodídem, keď som ťa po rokoch znova našiel!“

Draco sa prestal vzpierať. Naopak. Oťažel mu v náručí a podlomili sa mu kolená. Zo strieborných očí sa začali valiť celé potoky sĺz. „Som odporný! Nemal si ma vidieť. Nie takto. Nemal si ma... nájsť.“

„Ale mal. Mal, láska moja.“

6. časť

Osušil ho, jemne zotierajúc kvapky vody z jeho alabastrovej pokožky uterákom, i svojimi ústami. Potom sa načiahol po tégliku s hojivou masťou a natrel mu poznačenú pokožku. Ruku, časť chrbta, hrude i krku.

Keď masťnými prstami zakrúžil okolo ľavej bradavky, plavovlasý muž sa roztrasene nadýchol.

Harry si na prsty znovu nabral masť a tentoraz potrel zasiahnuté líce i spánok. Vedel, že ho pozoruje. Sústredene a uprene.

Keď s ním skončil, utrel si ruky a pokynul mu, nech sa posunie.

Poslúchol.

A on zo seba zhodil habit, pretiahol si cez hlavu sveter naraz i s košeľou a rozopol si čierne nohavice.

oooOOOoooOOOooo

Vkĺzol do postele k nemu a pritiahol si ho do náručia. Nič ho nepotešilo väčšmi ako to, že sa k nemu pritúlil, hoci tomu predchádzalo krátke zaváhanie.

„Spi, láska.“

„Mávam... nočné mory. Nebude to príjemné.“

Harry ho pohladil po bledom líci a vtisol mu bozk na čelo. „Budem nad tebou bdieť. Sladké sny.“

Keď sa Draco ráno prebudil, nikdy predtým si nepripadal taký odpočínutý. Takže to znamenalo toľko, že buď boli tie Harryho slová zázračné, alebo bola čarovná už samotná jeho prítomnosť.

Zvláštne. Už ani tá izba nepôsobila tak nevlúdne a žalostne prázdno, keď sa v nej nachádzal on.

Harry.

7. časť

Vedel, že ho pozoruje. Prebral sa zakaždým, keď sa v posteli pohol. I nepatrne. Prispôboval sa každej zmenenej polohe štíhleho tela.

„Dobré ráno,“ pozdravil, sledujúc ho cez závoj vlastných mihalníc.

„Aj tebe,“ odpovedal. Nespúšťal z neho zrak. „Ako si vedel, že som...“

„Nevedel,“ predbehol ho. „Dúfal som. Len dúfal.“

Ľavá ruka sa zdvihla a načiahla sa po jeho pravačke, ktorá mu spočívala na boku. Preplietol si s ním prsty a pritiahol si ruku k ústam. Pobožkal každý hánok. Potom ruku otočil a vtisol ďalší bozk i do dlane.

„Nemal by si tu byť.“

„Nie. Práve tu by som mal byť.“

ooo000ooo000ooo

Raňajky na Manore boli viac než skromné, nech už škriatkovia robili, čo mohli. Napriek tomu bola ovsená kaša celkom chutná.

Jedli v tichosti.

Harrymu neuniklo, že i táto miestnosť vyzerá ako po nájazde nomádov.

Škriatkovia po nich upratali. „Pán si dať kávu ako zvyčajne?“ opýtal sa jeden z nich. Harry nemal tušenia, ako sa volá, ale mal o niečo väčšie uši ako ten druhý škriatok.

„Isteže. V... mojom salóne.“

Harry už pár salónov videl, ale toto sa tak rozhodne nedalo označiť. Jeho zvedavosť dosiahla strop. Priam vrel otázkami.

„Sadneš si?“ ponúkol ho plavovlasý muž.

Kreslo vyzeralo bezpečne. A pomerne stabilne.

8. časť

„Si nahnevaný,“ prerušil Draco ticho, ktoré medzi nimi zavládlo.

Harry prikývol. Vždy vedeli odhadnúť emócie toho druhého. Akoby boli nejakým podivným spôsobom... kompatibilný. *Zlúčený.*

„A ty napätý. Prečo? Kvôli mne?“

Trhane prikývol.

„Nehnevám sa na teba. Skôr sám na seba, že som tak dlho čakal. A som aj zvedavý. Chcem vedieť, čo sa stalo. Kam si zmizol?“

„Je to také dôležité?“ opýtal sa.

Harry si povzdychol a mykol plecami. „Asi. Neviem. Ale ty pre mňa rozhodne dôležitý si! Vari to nechápeš? Celé tie roky som chodil okolo a ty si bol po celý ten čas tu. Musím to vedieť, Draco.“

oooOOOoooOOOooo

„Čo sa stalo? Z komnaty som ťa vytiahol bez toho, aby ti oheň ublížil.“

Draco dlho mlčal. Potom sa načiahol po šálke kávy a odpil si. „Stalo sa to pár dní po tom, čo otca odvedli aurori. Vpadli na náš pozemok. Boli ako šialení,“ vydýchol, ruky studené ako ľad, pohľad neprítomný. Akoby sa bol premiestnil v čase a zažíval tú hrôzu zas.

„Ma-matku znásilnili. Vytiahli ju von za vlasy a...“ preglgol. „Nemohol som jej pomôcť. Držali ma dnu a...“

Harry si domyslel.

„Potom to tu vyrabovali a podpálili. Keby nie škriatkov, ktorí sa vrátili, aby uhasili oheň, uhorel by som.“

9. časť

Šálka v jeho ruke zahrkotala, ale na zem nedopadla. Harry mu ju šikovne pridržal a odložil na stôl. Objal ho. Mocne, majetnícky a Draco do jeho pliec zaťal prsty.

Tri roky uplynuli od vtedy, čo sa to stalo. Vedel, že Narcissa prežila, ale nikto ju viac nevidel.

„Ľutujem, že som tu nebol. Nikdy by som to nedovolil,“ pošepol. Jeho oči boli zaliate slzami rovnako ako Dracove.

„Nemôžeš byť všade.“

Harry ho nepúšťal. Držal ho ešte dlho potom, čo sa jeho slizolinčan upokojil. Strávil s ním celý deň. A keď sa zvečerilo, znova mu natrel rany a ľahol si k nemu.

oooOOOoooOOOooo

„Túžim sa ťa dotknúť,“ šepkal pod rúškom tmy. „Môžem?“

„Boli časy, keď si sa nepýtal,“ dostalo sa k nemu tlmeným hlasom.

Usmial sa. Nechal ruku putovať po tej známej, milovanej tvári. Po krku a nahej hrudi. Po plochom bruchu, až k hniezdu jemných chĺpkov, kde už čakal na dotyk jeho prstov polovzrušený penis.

Naklonil sa k nemu, aby ho pobozkal. „Nevieš si predstaviť, ako veľmi si mi chýbal.“

Spolu s nežným bozkom sa pustila do práce i jeho ruka. Pomaly, vychutnávajúc si dotyk horúcej, zamatovo jemnej pokožky. Stúlený po jeho boku mu dopriaval trochu slasti, o ktorej dlho iba sníval.

10. časť

„Chcem, aby si sa presťahoval. Ku mne,“ navrhol ráno. Obaja boli ešte v posteli. Draco si vychutnával jeho nežnú starostlivosť.

„Nechcem ti byť na obtiaž,“ namietol.

„Nebudeš. Vlastne... ten byt mal byť pre nás dvoch. Nikdy tam nikto iný nebol.“

„Žiaden iný muž?“ začudoval sa a strieborné oči sa rozšírili úžasom i láskou.

Harry pokrútil hlavou. „Pre mňa existoval iba jeden jediný.“

Súhlasil. Vedel, že vyjsť na svetlo sveta bude tvrdý oriešok, ale časy, keď sa musel skrývať, skončili.

„A je tu ešte čosi. Chcem, aby si so mnou išiel na ministerstvo. Podáme trestné oznámenie na tých, ktorí vám ublížili.“

oooOOOoooOOOooo

Draco nechcel. Snažil sa ho presvedčiť, že zabudol, ale Harry sa nedal oklamať. Spravodlivosti bolo teda po troch rokoch učinené zadosť.

„Neveril som tomu, ale ozaj mám lepší pocit.“

Harry sa uškrnul. Draco vyzeral spokojne a šťastne. A ak k tomu mohol prispieť, bol by preňho urobil čokoľvek.

„Mám pre teba prekvapenie.“

Draco naňho úkosom pozrel. „Ďalšie? Nepreháňaš to? Ten nový prútik mi celkom stačí.“

Harry sa potuteľne rozosmial. „No, toto bude trochu romantickejšieho charakteru a povedal by som, že aj trvalejšieho. Ale viac nepoviem.“

Keď sa vrátili domov, Draco zistil, že sú zbalení. Na kufroch ležali ich letenky.

11. časť

Ležal len v plavkách na brehu jazera Svätej Margarity vo Francúzskom Les Orres. Jeho bledá pokožka stále poznačená jazvami sa už pred pár dňami stihla trošičku opáliť. Nepreháňal to a určite nechytal bronz. To by bola márna snaha.

Užíval si však tunajšiu prírodu, svieži horský vzduch a Harryho prítomnosť.

Harry sa vyštveral na trávnatý breh z jazera a potriasol hlavou, aby sa zbavil kvapiek vody. Studená sprážka dopadla i na jeho rozpálené telo, keď sa natiahol vedľa neho na deku.

„Bfíf,“ zatiahol a zachvel sa, čomu sa Harry šibalsky pousmial.

„Nechceš schladiť, láska?“ opýtal sa, perami blúdiac po jeho jazve.

ooo000ooo000ooo

Nikdy to pod holým nebom nerobil. Ale bolo toľko vecí, ktoré nikdy nerobil.

A ešte nikdy nemal ani snúbenca.

Prečo si teda s radosťou nevychutnávať milencovu štedrú pozornosť? Bolo zvláštne, ako pri Harrym ľahko zabudol na strasti, na svoje zjazvené telo. Dokonca sa zaň už nehanbil.

Znova sa začínal cítiť istejší, hoci stratené sebedomie nadobúdal pomaly a postupne. Čo bolo účinnejšie? Harryho láska alebo jeho vlastná snaha vynahradiť mu všetku tú nádhernú starostlivosť?

Možno oboje.

Jedno však vedel na sto percent. Kým má po svojom boku Harryho, nemá sa čoho báť.

Vyvrcholili.

V šedých očiach sa odrážala krása letnej oblohy.

✂ Koniec ✂